

Deventer verhaal eindjaren '60

Stef Huis in 't Veld, welzijnswerker en politicus

(Tekst Allard van Lenthe, 2017)

Stef is dood.

Het is december 2017.

Stef Huis in 't Veld, die bij leven veel ophef veroorzaakte, gaat zonder ophef dood. Zijn dood haalt niet eens De Stentor. Ja, met een overlijdensadvertentie, verder niet.

‘Stef is dood’ staat er boven die advertentie.

‘Welke Stef?’ vraagt iemand.

De tijden zijn veranderd. De spil van het welzijnswerk in Oost Nederland, de politiek activist, de goeroe van het culturele leven in Deventer, is overleden en ik moet iemand uitleggen wie hij is.

Ik zeg: ‘Die man op het vlotte fietsje met een stapel losse papieren in de hand uit de Graaf van Burenstraat. Hij zit vaak bij Café Floors. Hij was raadslid voor de PvdA, voorman van de Deventer Belangengroep Kunstenaars, hij was mijn leermeester in het welzijnswerk!’

‘Welzijnswerk??’

De tijden zijn veranderd.

Consulent welzijnswerk

Ik heb Stef Huis in 't Veld in de eindjaren '60 leren kennen.

Stef is dan consulent van het jeugd-, club- en buurthuiswerk in Oost Nederland.

Minister Marga Klompé van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk zet door het hele land consulenten in om haar beleid (‘een actieve vrijetijdsbesteding bij een brede laag van de bevolking’) handen en voeten te geven.

Stef Huis in 't Veld vliegt van de ene naar de andere gemeente. Overal moet het wiel worden uitgevonden.

Hij doet het goed, hij krijgt er zelfs een landelijke bekendheid mee. Het lukt hem om kunstenaars bij de actieve vrijetijdsbesteding te betrekken en hij weet het idee van multi-functionele accommodaties (later Culturhusen) aan de man te brengen.

Ik kom Stef Huis in 't Veld voor het eerst tegen in zijn kantoor in de zomer van 1969.

Ik ben net begonnen als cultureel werker van het Jongeren centrum De Zambar Brink 30 en ik heb daar hulp bij nodig.

Wanneer ik bij Stefs kantoor in de Kleine Overstraat 37 kom, zie ik een bordje hangen met de tekst ‘Niet storen!’

Ik probeer voorzichtig of de deur op slot is. Die gaat open, ik ga naar binnen en ik kom in een rommelig kantoor met lege flessen en stapels kranten en papieren. Mijn gastheer ligt in een fauteuil te slapen.

Ik kuch een paar keer, eerst zacht, dan harder.

Hij slaat z'n ogen op en kijkt me aan als een goede bekende. ‘O, daar ben je!’

Hij schuift de lege flessen opzij en moppert op de kunstenaars, die de vorige avond in zijn kantoor hebben vergaderd..

‘We gaan naar Café Floors’ zegt hij ‘In principe spreek ik alleen met iemand af in Café Floors!’

In Café Floors is hij in no time met iedereen in gesprek. Ik hoor hem tegen hem tegen iemand zeggen: ‘Deventer blijft met alles, met alles achter!’

Hij stelt me voor aan de redacteur van het Deventer Dagblad, Roelof Heys. Hij is ontevreden over de belangstelling van de krant voor kunst en cultuur. Hij zegt: ‘Het Deventer Dagblad is een kutkrant!’

Dat heeft hij van Jaap Fischer. Jaap Fischer zei dat over de Volkskrant. ‘De Volkskrant is een kutkrant’.

Wanneer hij met een kop koffie bij mij aan het tafeltje komt zitten, vertelt hij over zijn participerend onderzoek naar een straatbende in de Arnhemse wijk Klarendal. Hij deed dat onderzoek als student agogie aan de Universiteit Nijmegen.

‘Ik ben in Klarendal op kamers gaan wonen, ik ben er op een brommer gaan rijden, ik heb met die jongens urenlang op straat rondgehangen. Undercover!’

Ik vraag: ‘Hadden ze niet in de gaten, dat je een student was?’

‘Dat hadden ze wel in de gaten, maar dat vonden ze best. Ze kregen aandacht. Je moet belangstelling voor ze hebben, dan kun je lezen en schrijven met ze!’

Dat is zijn consult aan mij: je moet belangstelling voor de jongeren hebben.

Nieuw Links

In juni 1970 organiseert Stef Huis in 't Veld met de leden van de Deventer Belangengroep Kunstenaars een kunstweek met beelden, bouwsels, legertenten, pop en jazz op het stadsplein De Brink.

De kunstweek manifestatie heet ‘Kunst uit het vuistje’ en ‘Brink aan de knikker’ Er wordt gevierd dat het tijdperk van de homo ludens (de spelende mens) zijn intrede heeft gedaan.

Er komen vijfduizend mensen op af, overdag scholieren, ‘s-avonds Jan en alleman.

Stef Huis in 't Veld gaat in de politiek.

Eerst wil hij een plaatselijke afdeling van D '66 oprichten. Daar ziet hij vanaf. Toch maar de PvdA, want met een klein partijtje krijgt hij te weinig voor elkaar.

Hij wordt voorman van Nieuw Links. Nieuw Links zet zijn zinnen op cultuur, onderwijs, kinderopvang, renovatie van de binnenstad en huisvesting voor jongeren.

Nieuw Links geeft de PvdA-Deventer een boost: er komen 50 nieuwe partijleden bij en na de gemeenteraadsverkiezing 1970 groeit het aantal PvdA-raadszetels van 8 naar 13.

Het raadswerk houdt Stef Huis in't Veld twaalf jaar bezig.

Hij steunt het nieuwe theater Bouwkunde en het poppodium Burgerweeshuis en organiseert het landelijke theaterfestival ‘De Nederlands-Vlaamse-Theaterdagen’.

Een Deventer museum voor moderne kunst lukt niet, maar de renovatie van Buiten Noorderberg weer wel. Het Cultureel Centrum De Leeuwenbrug ook, maar dan is de koek voor Stef Huis in 't Veld even op.

Café Zus

Het is november 2017.

Wanneer ik Stef bij Café Floors (inmiddels Café Zus) spreek, gaat het weer over de missers in het beleid van de gemeente Deventer vroeger en nu.

‘Wat je niet allemaal voor elkaar heb gekregen!’ zeg ik. ‘Wees toch eens tevreden man, sla jezelf toch eens op de borst!’

Stef moet erom lachen.

Het is een cynisch lachje. Hij heeft bij lange na niet voor elkaar gekregen wat hij wilde.

Twee weken later krijgt Stef Huis in 't Veld bij Café Zus een beroerte en wordt hij met spoed naar het ziekenhuis gebracht.

Deventer is een spil in het welzijnswerk, een politiek activist, een culturele goeroe en een fietser kwijt.

Dat wordt herdacht op een bijeenkomst bij Café Zus.

Ik zit met Stentor-journalisten aan tafel en vertel over de keer dat Stef het met de toenmalige stadredacteur Roelof Heys aan de stok kreeg.

‘Ik kon ertegen,’ zegt Peter ten Cate, ‘maar ik had collega’s die hier niet naar binnen gingen wanneer Stef Huis in 't Veld er was. Ze wilden het hoongelach van hem niet over zich heen krijgen!’